

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Til min Ven Christian Molbech

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 450. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1813_206-txt-shoot-idm123.pdf (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Men at du siger jeg anseer en sandfærdig Fortælling om det Forbigangne for en ringe Ting, det er en slem Usandhed af dig, som jeg ikke vil opfordre dig til at bevise, thi det kan du ikke, og vil vist ikke heller prøve paa, men til at gienkalde, som Noget der er sagt i en besynderlig Overilelse. Du henviser til min Bog Pag. 322, men just den vidner imod dig ogsaa paa dette Sted, det vil du selv see, naar du rolig læser Ordene i Sammenhæng, thi de lyde jo saa: de (somme og ikke saa faa Folk) mene at en god Krønike er en *nogenlunde* sandfærdig Fortælling om det Forbigangne, udsmykket med platte Anmærkninger og høitragende Ord; at ville spore den Usynliges Finger i Tidernes Gang, det heder Sværmerie paa deres Tungemaal og er et vist Mærke paa forrykte Hjerner; *ligefrem*, enfoldig Tale heder Barne451snak, som Man, i Betragtning af de uoplyste Tider, kan tilgive Herodot, Snorre og de Hellige Skribentere, men Ingen nuomtide. Jeg synes rigtig at knap en Fiende, end sige en Ven kunde her opdage mindste Spor til Ringeagt for den sandfærdige Fortælling, eller Grund til den Formodning, at jeg kanske ansaa de platte Anmærkninger og høitragende Ord for Sandhedens uadskillelige Følgesvende. Men, sæt at mine Ord vare ligesaa tvivlsomme som de ere tydelige, da kunde jo ikke de, men ene min Fortælling selv være et gyldigt Beviis for, hvorvidt jeg ringeagtede Sandfærdighed eller ikke, thi har jeg fortalt sanddru, hvad vilde det da sige om jeg etsteds havde forskrevet mig; og er min Fortælling løgnagtig, hvad kunde det da hjælpe om jeg nok saa smukt havde lovet Sandfærdighed.